

BARNA T. ATTILA

A magány pályaudvarán

*A magány pályaudvarán
egyetlen utas vagyok
Toporgok
bőröndöt szorongatva
benne
éjszakáim gyűrött átizzadt szennyese
A vágányokra némaság havaz
Innen nem indul s ide
nem érkezik vonat
csak az örület megafonja
hadar valamit recsegve érthetetlenül*

Révület az alkonyatban

*Avar alá
harangszó bújik*

*Az ég
izzadt vörös homlokába hulló
hajfürt
az éj*

*Nyugszik a föld
mellén pihenő bronzsín öklei
kihunynak*

*Pucér
fűszálakat
füröszt
a harmat*

*Elkóborolt
állatkölyök
nyüszít a szél
A csönd lovai közelednek patájuk dobog*

Krúdy

*Suttogó szobák.
 Vonagló meztelen testek az őszben.
 Leütött akkord a zongorán.
 Vénlányok megöszült sóhaja a tükör előtt.
 Béna vasárnap délután.
 Csipketerítők sikolya.
 Vadszőlőlevelek sziszegése sárga falakon.
 Tabáni kiskocsmák tűnődő némasága.
 Rég elporladt korhelyek árnya a söntésben.
 Gázlángok lila bánata.
 Indulás az alkony vörös postakocsiján.
 Messzi hómezőn elvérző hegedűszó.*

Falu bolondja

*Körültáncolják a napsugarak
 Fehér szakállát cibálja a szél
 Harsogva csúfolják a patakok –
 Hatalmából ami megmaradt
 Egy hókupacon üldögél
 Az árokparton s magában dohog
 Falu bolondja lett a tél*

Ferenczy István budai házának udvarán, 1846 (daguerrotypia)